

om, at Forhandlingerne skulde være afsluttede; først da fik vi Meddelelse om, hvorledes dette Mindretal vilde stille sig til de foreliggende Spørgsmaal. Hvad angaar de enkelte Endringsforslag, da er der ikke Meget at sige om dem, som ere stillede af Udvalget i sin Helhed, og om dem, som ere stillede af den høitærede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget, de kunne nærmest betragtes som Redaktionsændringer og ere en Fuldstændiggjørelse af Lovforslagets Tanke. Der har manglet nogle enkelte Detailbestemmelser, som man har søgt at indstøde. Den høitærede Minister har ønsket nogle andre Benaævnelser med Hensyn til Waalningen af Skibes Drægtighed og hvad dertil hører, og ligeledes er i § 9 blandt de offentlige Afgifter, ved hvis Beregning Paragrafens Forholdstal kommer til Anvendelse, optaget Bygningsafgiften, foruden Indførelsesolden og Brændvinsafgiften. Det er det Væsentlige. Der er altsaa ikke Meget at sige om dem. Alle have vi været enige om, at disse Endringer burde indføres i Lovforslaget, og jeg antager heller ikke, at det høie Thing, forsaavidt det i det Hele taget vil gaa ind paa dette Lovforslags Gjennemførelse, vil have Noget, at indvende mod disse Endringsforslag. De stillede Mindretalsforslag ønsker jeg allerede nu ganske kortelig at omtale, og da først det Forslag, som er stillet af 2 ærede Medlemmer under Nr. 13, hvis Vedtagelse vil medføre, at Lovforslaget ikke med Nødvendighed bevirker, at dette metriske System bliver anvendt, idet der da kun gives en Tilladelse til at anvende det. Jeg tror, at de ærede Medlemmer vilde have gjort rigtigere, hvis de ligesom havde sagt, at de ikke ønskede Reformen gennemført, men de have ikke villet stille sig paa dette Standpunkt. De have i deres Hjertes en Kjærlighed til denne Reform's Gjennemførelse, som de ikke have kunnet skjule. De indse, at den paatrænger sig med Nødvendighed, de se, at vi maa indlade os med den, det kan ikke gaa an at stubbe den fra os og sige: Vi ville ikke have med den at gøre. Men de ærede Medlemmer mene, at det bør overlades Enhver selv, om han vil benytte det nye System eller holde sig til det gamle. Jeg tror, at de ærede Medlemmer tage feil deri. Jeg tror, at, forsaavidt de i det Hele ikke have Noget imod Systemets Gjennemførelse, burde de ikke have stillet dette Forslag, thi Erfaringer fra andre Lande have viist, hvad der forøvrigt følger af sig selv, at hvor man har overladt det til Publikum, til Menigmand, til Forretningsfolk, til alle dem, for hvem Loven har Betydning, om de ville benytte det nye Sy-

stem eller ikke, der har Ingen benyttet det. Folks Magelighed, Bedhængen ved det Gamle, er saa stor, at naar man kan gjøre, hvad man vil, er der Ingen, der tager det Nye, saa sige alle Mennesker: Lad os blive ved det Gamle. Jeg tror derfor, at Vedtagelsen af dette Mindretalsforslag vil være ensbetydende med, at Lovforslaget ikke bliver gennemført, at det metriske System ikke vinder Indpas her i Landet. Forsaavidt man altsaa ønsker dette, vil det ikke være rigtigt at vedtage de ærede Medlemmers Forslag. Jeg skal angaaende dette Forslag endnu omtale en enkelt Ting. Det er anført i Betænkningen af de ærede Medlemmer, at den Bestemmelse, som af dem er foreslaaet, er gjældende for saa store Handelsstater som Storbritannien og de nordamerikanske Fristater. Det forholder sig fuldstændig rigtigt, hvad de saaledes anføre. Forholdet er dette: Hverken Storbritannien eller de nordamerikanske Fristater, der virkelig høre til Verdens største Handelslande, ere gaaede ind paa tvungen Gjennemførelse af Systemet. Men jeg tror, at naar man vil se paa disse to Landes eiendommelige Forhold, vil man forstaa, hvorfor Gjennemførelsen i disse Lande er bleven kun fakultativ og ikke obligatorisk. England, som blev nævnt først, er et stort, rigt og mægtigt Land, og Enhver som kender lidt til Forholdene i dette Land, til Stemningen blandt Landets Beboere, vil vide, at dette Lands eiendommelige geografiske Beliggenhed som et Drige, dets Kamp mod Fastlandsmagterne, den hele eiendommelige Udvikling, der har fundet Sted paa disse Der, har medført, at deres Befolkning til en vis Grad er fjendtlig indet mod alle Søder og Skiffe, som indføres fra Fastlandet. De rige Englændere have en overordentlig ringe Mening om Alt, hvad der kommer til dem fra Fastlandet. De ere af den bestemte Mening, at Alt, hvad der duer, er engelsk. Det vilde ikke være muligt under de nuværende Forhold i England f. Ex. at indføre et nyt Møntsystem, der nogenlunde stod i Samklang med, hvad der findes i de andre europæiske Lande. Enhver Englænder vil have en Fornemmelse af, at, hvis man vilde indføre Francs i Stedet for Hund Sterling, vilde man berøve Landet en Del af dets Rigdom, omtrent i Forhold til Værdien af Sterling og Francs. Han ser med en vis Foragt ned paa denne Franc; det er værdiløst, det er ikke Noget for ham at have med at gøre. Han tror, at hans Rigdom ligger i hans Hund Sterling, og det gjør den ogsaa til en vis Grad, og han er vis paa, at naar man roffer ved